

maa sige, personlige Bevillinger. Jeg nævner saaledes Bevillingen til et ekstraordinært Professorat, hvorved Universitetet faar oprettet et ønskeligt Professorat i dansk Litteraturhistorie og derved faar Lejlighed til at knytte Dr. Vilhelm Andersen til sig. Endvidere den aarlige Hædersgave paa 3,000 Kr. til Kapelmester Johan Svendsen, der nu af Helbredshensyn maa opgive sin lange og hæderfulde Virksomhed ved det kongelige Teater, en Understøttelse til Enken efter Pastor Hoff ved Vartov paa 400 Kr., ligeledes Understøttelserne til Pastor Rønnes Enke, til Fru Emmy Drachmann og flere, derunder ogsaa den af mig begærede Understøttelse til Fru Andrea Frank, saa at hun bliver i Stand til at foretage Undersøgelser med Hensyn til Muligheden for i Bangkok at oprette et lignende Sømandshjem som det, hun med Energi og Dygtighed i saa mange Aar har ledet i Kalkutta. Ogsaa høre nærmest her ind under to Spørgsmaal, som ikke bleve tiltraadte ved 2den Behandling, nemlig Lønnen til Gymnastikinspektørens 2 Assistenten, som nu bevilges, hvad der var søgt til dem, men under en formentlig hensigtsmæssigere Form, samt Summen til Køb af Biskop Nielsens Bibliotek.

Der findes blandt andre af mig stillede Forslag nogle Bevillinger, forholdsvist store Bevillinger, der alle have det tilfælles, at de ere Understøttelser til Læreanstalter eller Skoler, men ganske foreløbige, man kunde kalde dem Forsøgsbevillinger, og hvis Fordeling derfor er overladt til Ministerens Skøn. Til disse Bevillinger høre de allerede ved 2den Behandling foreløbig bebudede 65,000 Kr. som forøget Tilskud til de private Realskoler. Det har været almindelig anerkendt, at disse Skoler trænge til yderligere Støtte for at kunne klare sig. Denne Støtte vil imidlertid ikke kunne ske ved simpelthen at forhøje den dem ved Lov af 2. Maj 1902 tildelte Understøttelse af 100,000 Kr., der jo for to Aar siden blev forhøjet til 135,000 Kr. Tilskudsloven sætter nemlig som Maksimum til hver af disse Skoler 2,500 Kr., og nu at forhøje Beløbet til 200,000 Kr. vilde betyde — som allerede omtalt af den ærede Ordfører —, at de derved alle vilde komme op til Maksimum. Naturligvis vilde det være en meget upraktisk og ogsaa urimelig Løsning af Spørgsmaalet, om vi simpelthen gave enhver af disse omtrent 80 Skoler, store som smaa, 2,500 Kr. hver. Hvad der først og fremmest har trykket Skolernes Kaar, er den stigende Lærerløn, men Betingelsen for disse Sko-

lers Fremtid er, at de kunne sikre sig dygtige Lærerkrafter og holde disse knyttede til Skolerne, i alt Fald for en Aarrække. Dette kan kun ske ved, at det er muligt for disse Skoler at yde den samme Løn, som i alt Fald de yngre Lærerkrafter nu vilde kunne opnaa i Købstæderne. Den Støtte, som foreslaas ydet ved de 65,000 Kr., er derfor et Løntilskud til deres Lærere, et Tilskud til Skolerne, der for det kommende Aar gives udenfor de i Tilskudsloven givne Fordelingsregler og gives for saa vidt til hver Skoles Lærere og eventuelt ogsaa til Skolernes Ejere og Forstandere som et Tilskud til den Løn, som Lærerne oppebære fra Skolerne. Om den Form, hvorunder dette vil kunne ske, og om de Regler, hvorefter man maa gaa, kan der foreløbig kun siges, at de 65,000 Kr. maa uddeles efter de Principper, Ministeriet forsøgsvis vil optage, altsaa uddeles saaledes, at det er Lærerne, Pengene komme til gode.

Det glæder mig, at Udvalget enstemmig har kunnet tiltræde dette og har stillet dette Beløb til Raadighed. Til næste Aar vil der saa forhaabentlig være vundet i alt Fald nogen Erfaring. Jeg har ment, at ved dette Tilskud, der jo ligger noget udenfor det almindelige Tilskud til Realskolerne, burde man ikke opretholde den i Tilskudsloven givne Undtagelse for København og Frederiksberg, Undtagelser, der fremkomme allerede af den Grund, at Københavns Kommune aldrig har ydet noget Tilskud til sine private Realskoler, og i Tilskudsloven er det sat som en Betingelse for Opnaaelse af Tilskud, at Kommunen yder en saadan Støtte. Jeg har altsaa ment, at man ved denne Bevilling af 65,000 Kr. kunde se bort fra denne Bestemmelse, saa at vi lade dette Tilskud til Lærerlønningerne under visse Betingelser komme alle Realskolelærere, altsaa ogsaa dem i København og Frederiksberg, til gode. Jeg takker for, at dette og derunder ogsaa den Regel, jeg har opstillet for, hvilke Skoler der skal have Del i denne Bevilling, har fundet enstemmig Tilslutning i Udvalget.

Saa meget mere maa jeg paaskønne, at netop dette Forslag om en forøget Bevilling til Hjælp for Realskolerne i deres Kamp for Tilværelsen har vundet Udvalgets enstemmige Tilslutning og saaledes møder her tiltraadt og anbefalet af alle Partier, naar jeg mindes den lange og meget bevægede Forhandling, Forslaget om at forhøje de 100,000 Kr. med 35,000 Kr. fremkaldte for to Aar siden her i Tinget.